

Bilag 3.

Den 5. april 1968.

Undertegnede organisationer — Advokatrådet, Foreningen af statsautoriserede revisorer og Erhvervenes fællesudvalg om skattespørgsmål — skal hermed henstille, at der foretages visse ændringer i kildeskatteovens bestemmelser om beskatning ved dødsfald.

Siden skattelovskommissionens betænkning fra 1950 og skattereformløslagene fra 1950erne har man arbejdet hen imod at skabe kontinuitet i beskatningen. Ved kontinuitet har man især tænkt på det forhold, at der ikke sker nogen tidsmæssig afbrydelse af beskatning f. eks. ved dødsfald. Herefter skal en afdød skatteydere indkomst beskattes indtil dødsfaldet, og boets indkomst skal fra dødsfaldet beskattes hos boet eller arvingerne. Vi erkender det rimelige heri, således at den skattefrihed, der nu opnås for indtægter inden dødsfaldet såvel som dødsboers mulighed for at undgå beskatning af løbende indkomster i et efter omstændighederne langvarigt tidsrum, bringes til ophør ved kildeskattens indførelse.

Herudover har man yderligere sigtet på at bringe det forhold til ophør, at driftsaktiver og varelagre, som af afdøde med skattemæssig virkning var afskrevet, respektive nedskrevet, skattefrit kunne opskrives i dødsboet, hvorefter aktiverne efter at være udlagt til arvingerne til de opskrevne værdier påny med skattemæssige virkning kunne afskrives og nedskrives af disse. Erhvervsrepræsentanterne har i sin tid ved afskrivningsudvalgets betænkning af 1957 (s. 82) erkendt, at den beskrevne situation ikke var rimelig, og at den som et dødsbo-beskatningsproblem snarere end et afskrivningsproblem burde rettes op ved ændringer i beskatningen efter dødsfald.

Ved den i lov nr. 100 af 31. marts 1967 (kildeskatteoven) vedtagne ordning om

beskatning i dødsfaldstilfælde er man imidlertid gået langt ud over det foran beskrevne formål.

Udover at realisere de beskrevne ændringer, som vore organisationer altså kan tilslutte sig, har man nemlig benyttet den lovgivningsmæssige lejlighed, som kildeskatteoven frembød, til at realisere et helt nyt beskatningsprincip, der går ud på at *side stille arveudlæg med salg*. Ved dette princip bryder man tværtimod kontinuiteten og kræver ethvert aktiv opskrevet til handelsværdi med skattemæssig virkning, inden det udlægges til arvingerne.

Det er imidlertid vor opfattelse, at alle rimelige og velbegrundede reformkrav på dette område er opfyldt, når man realiserer den før beskrevne tidsmæssige kontinuitet i beskatningen, således at ingen løbende indtægt går uden for beskatning og man herudover afskaffer den hidtidige adgang til skattefri opskrivning af af- eller nedskrevne aktiver med påfølgende, ny skattemæssig af- eller nedskrivning. Her bør ændringerne af dødsfaldsbeskatningen imidlertid stoppe, således at man ikke yderligere gennemfører det helt nye og meget omkalfatrende skatteprincip: arveudlæg = salg; hvis vidtrækkende konsekvenser overhovedet ikke er blevet gjort til genstand for nogen generel forhåndsundersøgelse.

Princippets meget uheldige virkninger i praksis kan man dog allerede nu danne sig en klar opfattelse af. Det vil medføre, at mange boer efter erhvervsdrivende skatteydere får pligt til at betale så store beløb i skatter og arveafgifter, at disse boer for at kunne opfylde det offentlige krav nødsages til at sælge af de til erhvervsvirksomhederne hørende aktiver, og følgen heraf vil atter kunne blive, at det i adskillige tilfælde ikke vil være muligt at lade virksom-